

Protestants Marken

Jaargang 6, nummer: 30

verschijnt wekelijks

Zaterdag 28 juli 2012

Kerkdienst voor : Zondag 29 juli 2012

Patmoskerk

10.00 uur: Ds. H. Dekker

Organist Albert Koffeman

Geen crèche

Geen kindernevendienst

Eerste collecte is bestemd voor het Nederlands Bijbelgenootschap

Tweede collecte is bestemd voor de Kerk

Na de dienst is er koffiedrinken in de hal van de kerk verzorgd door de Kerkrentmeesters.

Dagelijkse Schriftlezing

Zondag	29	Johannes	6:1-21	Brood en water
Maandag	30	Johannes	6:22-40	Het echte brood
Dinsdag	31	Johannes	6:41-59	Geestelijk voedsel
Woensdag	1	Johannes	6:60-71	Scheiding
Donderdag	2	Jesaja	30:19-26	Wegwijzer
Vrijdag	3	Jesaja	30:27-33	De HEER strijdt voor Israel
Zaterdag	4	Marcus	7:1-23	Wet en traditie

Opbrengst Collecten

Zondag 22 juli

De eerste collecte bestemd voor Stichting Roncylion

€ 199,85

De tweede collecte bestemd voor de Kerk

€ 172,10

Des Heeren Wet

De hemel verhaalt van Gods majesteit, het uitspannel roemt het werk van zijn handen, de dag zegt het voort aan de dag die komt.

Zo begint psalm 19:1 (onberijmd), bij de meesten beter bekend als “*Het ruime hemelrond vertelt met bijde mond Gods eer en heerlijkheid, de heldre lucht en 't zwerk verkondigen zijn werk, en prijzen zijn beleid*”.

Vers 1 van deze psalm moest je vroeger maar liever niet op zondagochtend aanhalen. Deed je dat wel, dan laadde je meteen enige verdenking op je, zo van “Oh hij heeft zeker geen zin om naar de kerk te gaan”. En ja hoor, de vrome onderbouwing van voorgenomen kerkverzuim werd vrijwel onmiddellijk gesmoord door een felle aanhaling van vers 4 (3 in de nieuwe vertaling) van dezelfde psalm: “*Des Heeren Wet nochtans, verspreid volmaakter glans. Dewijl zij 't hart bekeert. 't is Gods getuigenis dat eeuwig zeker is en slechten wijsheid leert ...*”.

Dus niks te ruime-hemel-ronde jij: mooi weer of niet, naar de kerk met je gat.

U hebt wellicht opgemerkt dat beide berijmde aanhalingen nog uit de oude vertaling zijn, dat komt omdat ik nog uit een tijd stam dat je 's maandag-ochtends op de lagere school een psalmvers moest kunnen opzeggen, psalm 19: 1 en 4 waren daar bij. En ook omdat ik vind dat de berijmde psalmen in de oude vertaling rijker zijn in taalgebruik.

Gods Wet.

We denken dan meteen aan de Tien Geboden uit Exodus 20: “Toen sprak God al deze woorden ...”. Sommige mensen denken dat de hele bijbel Gods Woord is, maar nee de bijbel zelf leert het anders in de aankondiging van Exodus 20. Genesis 1 begint nu eenmaal niet met “Toen sprak God al deze woorden”. (trouwens in welke taal zou dat dan geweest moeten zijn). Genesis wordt niet letterlijk genomen.

Terug naar psalm 19, die is door een-en-dezelfde psalmist geschreven. En je kan die psalm dus niet uit elkaar trekken en dan die stukken tegenover elkaar zetten zoals hierboven is gedaan.

Daarom denk ik dat *het ruime hemelrond* en daarmee de natuur en de natuurwetten allemaal onder Gods Wet vallen. De leefregels uit Exodus 20 vallen er onder, maar ook de wetmatigheden in de natuur die door wetenschappers worden ontdekt, waardoor bijvoorbeeld de productie van geneesmiddelen mogelijk is geworden en ruimteschepen, vliegtuigen, een compas, televisie, computers, hersenonderzoek, kerktelefoon enz. enz. Alle dingen die de mens maakt (en nog zal maken) zijn gebaseerd op wetten die al vanaf “den beginne” in de natuur liggen opgesloten van ver voordat er ook maar van menselijk leven sprake was. Wat wij zo mooi “wonderen van techniek” noemen zijn dus helemaal geen wonderen, maar toepassingen van bestaande wetten. Buiten die wetten om is er niets mogelijk, en werkt er niets. Je zou het zo kunnen zeggen: **God overtreedt Zijn eigen wetten niet**. Door die wetten kan de schepping bestaan inclusief wij zelf. In verband met Gods trouw aan ons schrijft Paulus in 2 Tim. 2:13 want Zichzelf verloochenen **kan Hij niet**.

Nadat alle bijbelschrijvers allang overleden zijn is er dus nog veel en veel meer van Gods Wet ontdekt (en toegepast). Iets buiten de wetten van God (lees natuurwetten) heeft geen bestaan, is een onmogelijkheid. Het gaat niet over “magge-wel” of “magge-niet”, maar het gaat over mogelijk en onmogelijk.

En de wonderen dan, zijn dat dan niet stuk voor stuk **overtredingen** van die wetten? Voorlopig is dat een uitgestelde vraag. Een betere vraag is: Zijn alle wetten al bekend !!! Eerlijke bescheiden wetenschappers bv. prof. Robbert Dijkgraaf, schatten dat nog zo'n 95 % **onbekend** is. De vraag over de wonderen blijft dus voorlopig uitgesteld. Maar het volgende kinderliedje krijgt ineens grote betekenis:

Op bergen en in dalen
en overal is God.
Waar wij ook immer dwalen
of toeven daar is God
Waar mijn gedachten zweven
of stijgen daar is God
Omlaag en hoog verheven
ja overal is God.

Voorbede

1. Voor elk nieuw geboren menskenkind, dat we het mogen koesteren en liefhebben.
2. Vervul ons met Uw heilige geest, zodat we begaan zijn met Uw wereld.
3. Voor de zomer zangavonden, dat velen zich getrokken weten U te loven.
4. Bescherm de christenen in Pakistan, dat liefde het kwade mag overwinnen.
5. Geef ons een luisterend oor, voor hen die ziek zijn.
6. Heer, wil bij hen zijn die iemand verloren hebben, troost hen.
7. Zegen het werk van Stichting Ronoylion, wijs hen een weg die goed is.

Ria Kaars

Rooster Kerkrentmeesters Patmoskerk

Maand augustus: Johan Zeeman en Klaas Dirk Zondervan

In herinnering aan Jannetje Boneveld-Dolfijn, geboren 20 november 1924 gestorven 17 juli 2012 in de leeftijd van 87 jaar.

Een zuster in het geloof in onze Heer, is ons voorgedaan. Maar zij was ook een zorgzame moeder, schoonmoeder, bessie en overbessie. Zij ging zoals vele haar al zijn voorgedaan, en dan noemen we hier haar man Klaas Boneveld die in 2003 is gestorven en haar kleinzoon Ariaan die in 1996 is gestorven.

Beide gebeurtenissen hebben diep ingegrepen in haar leven maar zij wist bij wie zij met haar verdriet en zorgen terecht kon.

Zij leefde ons voor in het geloof en vertrouwen op haar Heer en Heiland en in dat vertrouwen wist zij zich geborgen voor dit leven maar ook voor het leven tot in eeuwigheid.

Jannetje was een vrouw die leefde uit de Psalmen, bij elke grote of kleine gebeurtenis in haar leven kon zij troost en kracht halen uit wat een bepaalde Psalm haar zei. Ook aan de blijde en vreugdevolle gebeurtenissen, wist zij woorden uit de Psalmen aan te verbinden. Dat was dan altijd een Psalm waarin de lof aan God word bezongen.

Psalm negentig is de Psalm die boven haar leven is geschreven; *"Geslachten gaan, geslachten komen wij zijn in Gods ontferming opgenomen"*. Mensen gaan en mensen komen en gelukkig zijn zij die weten van Gods ontferming en die weten dat zij in die ontferming zijn opgenomen.

Jannetje wist hiervan en zij getuigde hiervan en daarom ook deze Psalm.

Over deze Psalm is gesproken in de afscheidsdienst, de God die trouw blijft van geslacht op geslacht, is ook de God die ons genade en ontferming schenkt. Belangrijk is wel dat wij op de juiste plaats staan voor Hem.

Het is nodig dat wij weten wie wij zijn, vanuit ons zelf. Om dan, vanuit die plaats, op te zien naar het kruis van Jezus Christus en het van Hem alleen verwachten.

Dan mogen wij in Zijn plaats gaan staan en neemt Hij onze plaats in en zo doet Hij verzoening voor onze zonden en schuld en zijn wij vrij en dat uit genade.

We eindigen deze in herinnering met de bede uit de overdenking, Heer onze God, zet ons op onze plaats aan de voet van het kruis van Jezus Christus en laat ons en onze kinderen Uw genade zien!

Kees Kersbergen

De ziekenboeg.

4

De afgelopen twee weken heeft Dirk Schipper, Meester Visserstraat 1, in het VU medisch centrum en in het Waterland ziekenhuis gelegen. Hij was daar voor het aanbrengen van twee omleidingen bij het hart. Met dankbaarheid kunnen we melden dat de operatie en het herstel heel voorspoedig verloopt, en ook dat Dirk waarschijnlijk aan het einde van deze week weer is thuisgekomen.

Dat geldt ook voor Cees van Altena, hij heeft lange tijd in het ziekenhuis gelegen en zijn toestand is lange tijd erg zorgelijk geweest. Daar is met dank aan God verbetering in gekomen en het herstel is nu zover dat Cees sinds zaterdag 21 juli weer thuis is, aan de IJsselmeerweg 64.

In het verpleeghuis De Diem in Diemen verblijft nog steeds Symon Peereboom. Hij herstelt goed van een zware longontsteking die hij enkele maanden geleden had opgelopen. In zijn conditie is dit zeer gevaarlijk en ook het herstel is langdurend. Hij blijft nog tot eind augustus in De Diem, dan is het verdere behandelplan duidelijk. Het is de hoop en verwachting dat hij op termijn weer teruggaat naar zijn plekje in de Gouwzee in Volendam.

Kees Kersbergen

17 juli jl. overleed mijn schoonzuster en mijn peet

Jannetje Boneveld-Dolfijn

Onze gedachten en medeleven gaan uit naar Neeltje, Marten, Klaas, Jacob, Klaas Jan, Linda, Pouwel en Floris. Wij wensen hen alle kracht voor de toekomst.

Piet Boneveld
Grietje Cornelia

Op 15 juni 2012 zijn wij getrouwd.

Dat was voor ons een stralende dag.

Wij willen iedereen hartelijk bedanken voor de vele felicitaties – cadeaus en het geweldige feest.

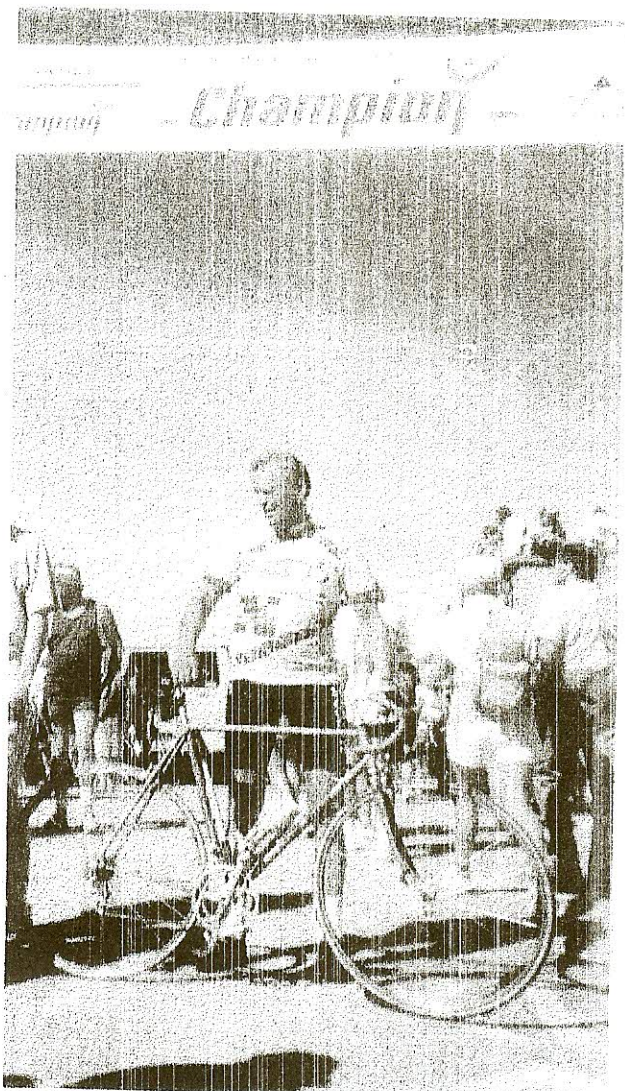
Jaap en Carla
IJsselmeerweg 41

Na ruim 48 jaar met plezier te hebben gewoond in de Noorderwerfstraat,
Gaan we nu voor "Anker"
Hoogkamplaan 68 is nu waar ons huisje staat.

We bedanken iedereen voor de ontvangen kaarten en bloemen,
voor de lieve woorden, omdat we ons nu ook
Achterbessie en Bap mogen noemen.

Lieve mensen,
dat we dit allemaal nog mogen beleven is grandioos.
Hartelijke groeten van Neeltje en Pieter Roos.

Sijmen Commandeur Szn.

* 22 oktober 1952

†24 juli 2012

*Zijn laatste rit gereden,
zijn bus en fiets nu aan de kant.
Hij genoot zoveel van het leven,
had het einde niet in eigen hand.*

Na een kortstondige en ongelijke strijd is rustig ingeslapen
mijn lieve man en onze ta

Sijmen Commandeur Szn.

*22 oktober 1952

†24 juli 2012

Eefje Commandeur-Schipper
Stefan
Dennis

Marken, 24 juli 2012

Correspondentieadres:

IJsselmeerweg 48, 1156 DC Marken

De herdenkingsbijeenkomst zal worden gehouden op
vrijdag 27 juli 2012 om 14.00 uur in dorps huis "Het Trefpunt",
Kerkbuurt 90 te Marken, waarna de begrafenis zal plaatsvinden
op de Algemene Begraafplaats van Marken.

Na afloop van de begrafenis is er gelegenheid tot condoleren in
Hotel-Restaurant "Hof van Marken", Buurt II - 15 te Marken.

Sijmen hield van bloemen.
Liever geen bezoek aan huis.

Je wilde nog zoveel, maar had niet meer de kracht.

Moedig ging je door, steeds weer tot op het laatste moment, het wilde niet meer.

Altijd stond je klaar voor ons en voor een ander.

Al die herinneringen verzachten onze smart.

Voorgoed uit ons midden, maar voor altijd in ons hart.

Wij hebben, met veel verdriet, afscheid moeten nemen van onze lieve broer en zwager

Sijmen Commandeur

Wij wensen Eefje, Stefan en Dennis alle kracht toe om verder te gaan.

Jaap en Lida

Muus en Janny

Cees

Lieve Sijmen,

De strijd was oneerlijk

en geheel niet terecht.

Je wilde nog zo graag verder,

maar verloor toch dit gevecht.

We zullen je missen.

Wij wensen Eefje, Stefan en Dennis heel veel sterkte toe.

Neven en nichten fam. Commandeur

Hij hield zo het leven
Hij had nog zoveel te geven
Hij wrong zich in alle bochten
Heeft tot het uiterste gevochten
Rust nu maar uit, lieve Sijmen
Je hebt je strijd gestreden
In een wereld zonder pijn
Hopen wij dat je gelukkig zult zijn
In onze herinnering zul je altijd blijven leven
Jij die zoveel van jezelf hebt gegeven

Veel te vroeg hebben wij afscheid moeten nemen van zwager en oom

Sijmen

Wij wensen Eefje, Stefan en Dennis heel veel sterkte in deze moeilijke tijd

Theo en Anja
Debby en Nikita

Lieve ome Sijmen,

Aan jou denken is heel fijn
Jou nooit meer te zien doet ons heel veel pijn
Nooit meer samen met je spelen
Nooit meer samen vrolijk zijn

Dag lieve ome Sijmen, we houden van je.

Debby en Nikita

Fietsen was zijn lust en leven, geen berg was hem te hoog.

Vele tochten hebben wij met elkaar gereden.

Helaas komt die tijd niet meer terug.

We zullen je missen.

Geschokt hebben wij kennis genomen van het overlijden van onze fietsmaat en vriend

Sijmen Commandeur

Wij wensen Eefje, Stefan, Dennis en familie heel veel sterkte toe.

Fietsclub Marken

Lieve Sijmen,

Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden.

Je hebt het als een moedig man gedaan.

Wie kan begrijpen wat je hebt geleden?

En wie kan voelen wat je hebt doorstaan?

Rust nu maar uit, je taak is afgekomen.

Gevochten tot de laatste zucht is overleden

mijn goede kennis en onze oorn.

Wij wensen Eefje, Stefan en Dennis heel veel sterkte toe.

Anneke

Grietje-Jacoba

André

Kay

Brian

Tot het laatste wilde je leven,
 door een sterke wil gedreven.
 Je geest was nog op volle kracht
 maar over je lichaam had je geen macht.
 Alle fijne herinneringen die je ons hebt gegeven
 blijven voor altijd in ons voortleven.

Tot ons grote verdriet is na een kort ziekbed veel te vroeg overleden onze zwager

Sijmen Commandeur

Wij wensen Eefje, Stefan en Dennis heel veel sterkte toe om dit grote verlies te verwerken.

Jan en Aagje
 Grietje en Dick
 Dirk en Geertje
 Pieter en Sijtje
 Cees en Joke
 Theo en Anja
 Anneke

Je hebt je strijd gestreden
 optimistisch ben je lang gebleven.
 Toch kwam er plotseling een einde aan jouw leven
 dat hadden we nog niet verwacht.
 Je werd van ons weggenomen
 terwijl je nog zo ver had willen komen.
 Voor ons gemis en stille pijn
 dat je nooit meer bij ons zal zijn.

Toch nog onverwachts hebben wij afscheid moeten nemen van onze

OME SIJMEN

Wij wensen peet Eefje, Stefan en Dennis veel sterkte toe met dit grote verlies.

Tijs en Alina
 Grietje en Pieter Jacob

Esther en Frans
 Wendy en Edwin

Thea en Mathijs
 Marianne †

Ramona en Metten
 Patrick en Wendy

Grietje Jacoba en Andre
 Brian

Debby
 Nikita

en kinderen

*Wachtend op een wonder,
in een zomer waarin nog heel veel kon.
Ijdele hoop,
waarna de herfst begon.*

Geschokt zijn wij door het overlijden van onze buurman

Sijmen

Wij willen Eefje, Stefan en Dennis heel veel sterkte wensen.

Buren van het Barbekjoeplein

*Een hand, een woord, een gebaar doen zo goed
als je iemand die je lief hebt verliezen moet
De lege plek, het doet zo'n pijn
maar in gedachten zal hij altijd bij ons zijn*

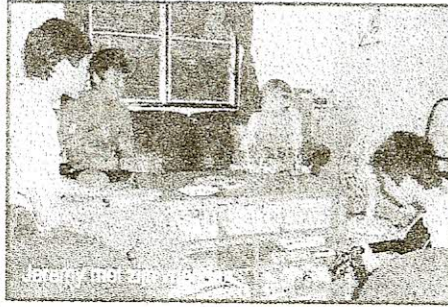
Geschokt hebben wij kennis genomen van het overlijden van

Sijmen Commandeur

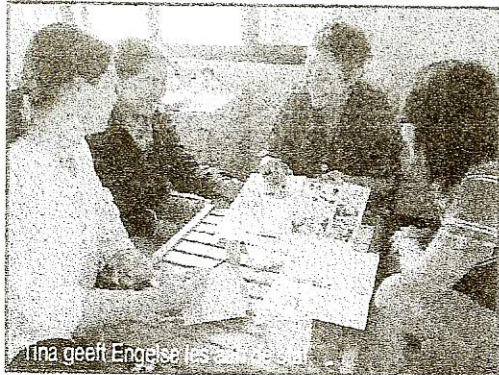
vader van onze (voetbal)vriend Dennis. Namens de gehele B-selectie van SV Marken willen wij Dennis en zijn familie veel sterkte wensen bij het verwerken van dit verlies.

omdat familie. Dat dat een?

Wat doe je in 3 maanden vakantie? Werken? Hier in Thailand is dat lastig voor onze jongens, omdat zij als buitenlanders in principe niet mogen werken, dus moeten zij het hebben van klusjes doen voor de burens, of hun vader helpen op het werk. Zo heeft Chester een huis schoongemaakt en Nathan een auto gewassen en Jeremy zijn vader geholpen. In en rond ons eigen huis helpen de jongens ook mee met opknappen, dus vervelen doen ze zich niet. Daarnaast is er veel tijd om te relaxen, dat is waar vakantie ook voor bedoeld is, toch? *

Je talenten en gaven inzetten voor anderen!

Het afgelopen jaar hebben wij een buurvrouw (Tina) in ons gastenhuysje gehad. Zij heeft doordeweeks Engelse les op de school van onze jongens gegeven en op zaterdagen de meisjes en de staf van De Schuilplaats les gegeven. Ook ging ze 1x in de week 's avonds een paar meiden helpen met hun huiswerk Engels. De school, de staf en de meiden, maar ook wij zullen haar gaan missen als ze weer terug keert naar Nederland. Zij heeft een jaar van haar leven gegeven om hier als vrijwilligster te dienen op meerdere plekken tegelijk. Een jaar lang geen inkomen, maar wel heel hard werken. Wij

zijn dankbaar, heel erg dankbaar. Het zal stil worden naast ons! *

In en rondom De Schuilplaats

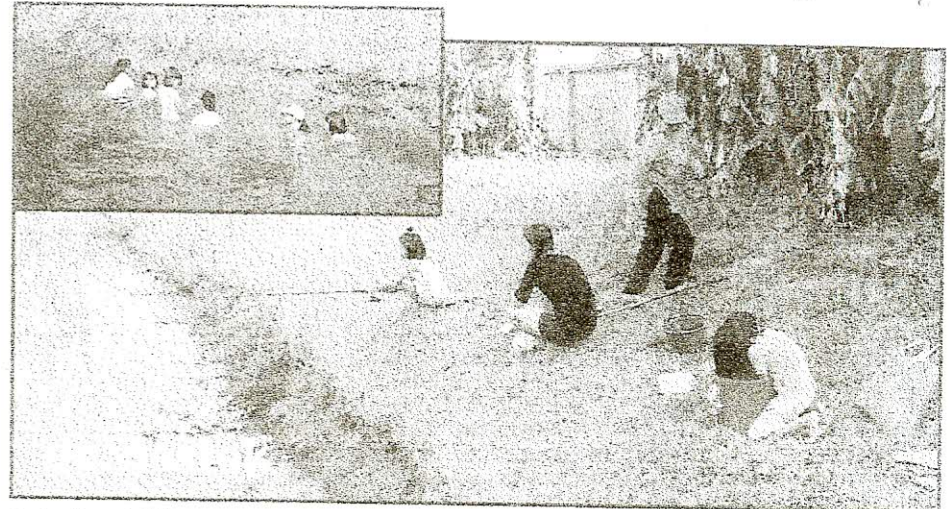
In mei was er een cursus waar alle stafleden en ik (Tatjana) heen zijn gegaan. Het ging over het opvoeden van kinderen en tieners. Eén van de hoofdpunten was dat een ieder een eigen persoonlijkheid heeft en doet zoals hij is, doordat je een product bent van je opvoeding. Hoe deze ook is geweest, het is van grote invloed op hoe jij omgaat met kinderen of tieners. Vaak moet je dus eerst terug naar jezelf, voordat je verder kunt met hoe je er voor de ander kunt zijn.

Er kwam in mei ook een team langs uit Nederland om

te horen en zien wat De Schuilplaats inhoudt. Helaas is het soms lastig uit te leggen dat een bezoek aan De Schuilplaats meestal niet gedaan wordt vanwege de bescherming van de meisjes. Het is dus gebleven bij 'n gesprek over het werk en vragen over en weer beantwoorden. Soms kunnen we gewoon niet meer doen.

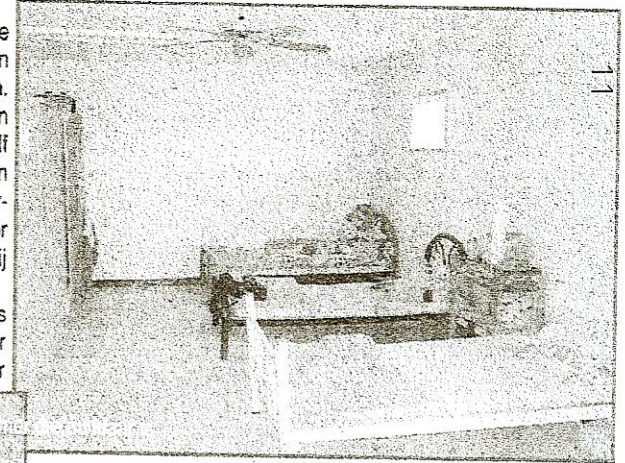
Nederlands team op bezoek in de Schuilplaats

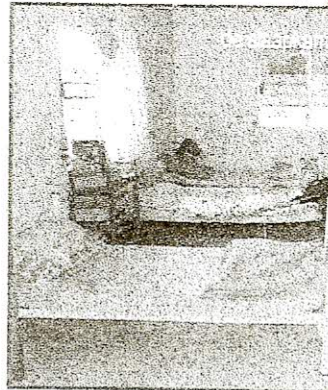
In de vijver zit dit jaar genoeg water, dit is in tegenstelling met vorig jaar. Nu is het eigenlijk zelfs te diep om bepaalde vissen goed te kunnen vangen, maar dat kan de pret niet drukken. Er wordt gevist dat het een lieve lust is en voor vissen vangen heb je verschillende technieken. Je kunt hengelen, zelf het water ingaan met een netje of een speciaal net gebruiken. Natuurlijk zijn er nog meer manieren, maar deze manieren zijn in ieder geval geprobeerd.

De vorige keer vertelde ik van de badkamer die buiten werking was en nu bij een slaapkamer is getrokken. De kamer is nu klaar en weer in gebruik. De meiden hebben zelf regelmatig kunnen meehelpen en waren zo ook een deel van de verbouwing. Het is nu lekker ruim voor alle vijf de meiden, ze zijn er heel blij mee.

In het huis voor de jongste meisjes is er nog geen nieuw stalfid, maar gelukkig kon de stagiaire langer

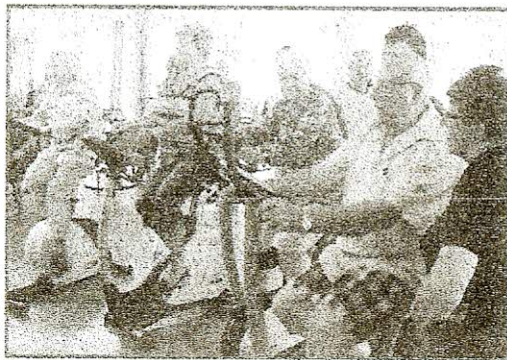

blijven waar we erg dankbaar voor zijn. Zo word de druk niet te hoog voor de andere stafleden en is er meer tijd om te zoeken naar een geschikt stalfid. Iemand die een hart heeft voor kinderen, die verder wil en durft te gaan dan de standaard en iemand die door alles heen kan houden van de meisjes onder haar zorg. Helaas is één van de andere stafleden behoorlijk ziek, zij ligt op het moment dat ik dit schrijf al anderhalve week in het ziekenhuis in quarantaine met een besmettelijke ziekte. Dit betekent een gemis van één kracht, waardoor de anderen meer moeten werken en er extra druk is. De gezondheid van het stalfid is natuurlijk het allerbelangrijkste en we hopen dan ook dat ze er snel bovenop zal zijn. "

normaal familie 'Dakt' dat com?

'Tour de France' in De Tien Gemeenten in Purmerend

Annie v.d. Heul, Hennie Flierman, mw. Gans en dhr. den Rooijen fietsen samen op in de eerste etappe van de Tour de France. De één gaat wat sneller dan de ander, maar dat mag de pret niet drukken. In het verzorgingshuis De Tien Gemeenten hangt een groot scherm waarop de Tour de France gekeken wordt, maar men (zowel de bewoners als personeel, vrijwilligers en familie) kijkt niet vanuit een luie stoel, maar fietst zelf mee op hometrainers onder begeleiding van de activiteitenbegeleidster en twee CIOS studenten. Er moest 197 km gefietst worden om de dagetappe van 3 juli te halen, maar er werd bij elkaar maar liefst 222 km gefietst. Wat een geweldige top prestatie! Ja, zelfs als je niet de jongste meer bent kun je deelnemen aan een sponsoractie en daarmee geld inzamelen voor 'De Schuilplaats'. Bedankt allemaal!

Cebeds punten

Om voor te danken:

- ◇ De geweldige sponsor tour de France
- ◇ De heerlijke vakantie die wij mochten genieten
- ◇ Tina, die zich een jaar heeft ingezet door Engelse les te geven
- ◇ Dat de slaapkamer klaar is
- ◇ De mooie natuur in Thailand

Om voor te bidden:

- ◇ Het zieke staffid
- ◇ Een nieuw staffid voor onze jongste meisjes
- ◇ Veiligheid op de weg voor Jeremy als hij motor rijdt

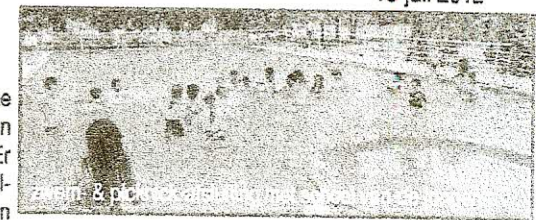
Stichting Vrienden van de familie Bak.
Gouwezeestraat 43, 1443 KA Purmerend. t 0298 785 340 e vriendenvande familiebak@gmail.com
PO Box 61 * Muang * Chiang Rai 57000 * Thailand * m +66 (0) 857 199 810 * kvk 37 127929
www.familiebak.com * e peterantajena@gmail.com * Rebo-bank 12 69 28 339 te Monnickendam.

Fanmail nummer 37

10 juli 2012

'n nieuw seizoen

Eind mei is het altijd druk op school voor onze jongens. De laatste opdrachten en testen moeten gemaakt en ingeleverd worden. Er worden klassefeestjes gehouden, een talentenshow gedaan, opruiming gehouden en zwemmen met picknick als afsluiting van het schooljaar. Voor een aantal is het afscheid nemen, omdat ze gaan verhuizen en dat is iets wat lastig blijft. Chester, Jeremy en Nathan, waren toe aan vakantie, even rust, even geen gedoe met huiswerk en het leren wat daarbij hoort, dus even helemaal niets, wat heerlijk!!!

In juni zijn we twee weken op vakantie geweest. We hebben rondgetrokken door de provincie Mae Hong Son in het Noordwesten van Thailand. Het is daar prachtig! Heel groen en veel bergen, mooie watervallen, natuurreservaten en bergdorpen. Het weer werkte gelukkig goed mee, want als het regent tijdens een bergrit is het heel gevaarlijk, want de wegen zijn hier spekglad en soms slecht onderhouden. Een paar keer reden we op de andere weghelft, omdat onze eigen weghelft was weggespoeld door zware regenval. Je kijkt dan in een heel diep gat zo het dal in. We hebben een goede tijd gehad waarin we nieuwe mensen hebben mogen leren kennen en met vrienden mochten optrekken.

Jeremy is vijftien geworden eind mei en mag dus ook zijn motorrijbewijs halen. Handig dat het vakantie is en dat we dus veel tijd hebben. Na veel gedoe met alle papieren en formaliteiten en natuurlijk de examens, heeft Jeremy nu ook zijn rijbewijs. Ja, dan besef je dat kleine jongens groot worden en langzaam onder onze vleugels vandaan kruipen. Dit is een mooie tijd, maar soms is het ook wel lastig!

